

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 1. kwietnia 1913.

Treść: (M 50—52.) 50. Ustawa, którą zmienia się ponownie ustawę z dnia 11. lutego 1893, dotyczącą wywłaszczenia w celu regulacji rejonu uzdrowotnienia królewskiego stołecznego miasta Pragi. — 51. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906 oraz objaśnień do taryfy celnej. — 52. Rozporządzenie, dotyczące zaprowadzenia austriackich ustaw o ochronie marek w c. i k. sądach konsularnych oraz rozszerzenia jurysdykcji sądów konsularnych przez uprawnienie ich do samodzielnego orzecznictwa w sprawach o występkę przeciw tym ustawom.

50.

Ustawa z dnia 24. marca 1913,

którą zmienia się ponownie ustawę z dnia 11. lutego 1893, Dz. u. p. Nr. 22, dotyczącą wywłaszczenia w celu regulacji rejonu uzdrowotnienia królewskiego stołecznego miasta Pragi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

W miejsce ustępu 1. § 1. ustawy z dnia 11. lutego 1893, Dz. u. p. Nr. 22, w brzmieniu, określonym w ustawie z dnia 17. kwietnia 1903, Dz. u. p. Nr. 88, wstąpić mają następujące postanowienia:

§ 1., ustęp 1.

W celu regulacji rejonu uzdrowotnienia królewskiego stołecznego miasta Pragi, oznaczonego w § 2. niniejszej ustawy, według zatwierdzonego planu sytuacyjnego, nadaje się gminie miasta Pragi co do nieruchomości, leżących w obrębie rejonu uzdrowotnienia, prawo wywłaszczenia w całej rozciągłości, dozwolonej według § 365. p. k. u. c., a to po dzień 7. kwietnia 1923.

Artykuł II.

Wykonanie niniejszej ustawy, która wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, skarbu i robót publicznych.

Wiedeń, dnia 24. marca 1913.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.

Hochenburger wkr.

Zaleski wkr.

Heinold wkr.

Truka wkr.

51.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 28. marca 1913,

dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22, oraz objaśnień do taryfy celnej.

Następujące postanowienia przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22, oraz objaśnień do taryfy

celnej, wydanych obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 115, na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, uzupełnia się, względnie zmienia się w sposób następujący:

I. Co do przepisu wykonawczego.

Na końcu § 14. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej należy zamieścić następujący nowy ustęp:

D. Postępowanie celne z próżnemi opakowaniami, wywożonemi w celu ich napełniania.

Urzędy celne, wyposażone w upoważnienia celne urzędu celnego głównego mają prawo poddawać postępowaniu wywozowo-zapiskowemu próżne zewnętrzne opakowania, przeznaczone do napełniania za granicą, co do których uwzględnia się osobne ocenie przy wprowadzeniu z powrotem w stanie napełnionym, a to z tym skutkiem, że na wprowadzone z powrotem opakowania nie nakłada się opłaty celnej, przyczem nie wpływa to na ewentualne ocenie towaru brutto.

W załączniku A przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej (stopy tary) należy w Nrach 88.—90. w kolumnie „Stopy tary“ skreślić słowa „beczkach i“. Natomiast należy dodać do podanych stóp tary:

Dla masła naturalnego itd.:
11 w beczkach;
dla tłuszczu świńskiego itd. i
masła sztucznego itd.:
13 w beczkach.

W tym samym załączniku należy w kolumnie „Nr. taryfy“ skreślić numer 640 a w kolumnie „Towar“ słowa „Towary zapalne, pospolite itd.“. Natomiast należy zamieścić w regulaminie tary (po Nr. taryfy 639.) następujące postanowienie:

Nr. taryfy	Towar	Stopy tary w procentach wagi brutto
640	Towary zapalne, pospolite itd.	10 w skrzyniach i beczkach, 6 w koszach, 3 w balach.

II. Co do objaśnień.

Na końcu uw., ustęp 1., po uwadze do Nrów 204., 205. i 206. należy dodać, co następuje:

Przędze kokosowe w kłębkach, ważących więcej niż $\frac{1}{2}$ kg, nie są wyłączone od traktowania po myśli niniejszej uwagi.

W ustępie 4. uwag do Nru 248. należy w zdaniu pierwszym w wierszu siódmym po słowie „nitki“ wstawić „pod lupą“, tudzież po słowie „przewyższa“ umieścić punkt a resztę zdania („i wynosi.“) wykreślić. Ustęp piąty tych uwag „Wyżej należy“ należy skreślić.

Wstęp do ustępu trzeciego uw. 6. do Nrów 267.—269. należy skreślić aż do „wióry i tym podobne“ w wierszu trzecim włącznie, a wstawić natomiast:

Wyczeski jedwabne na kapelusze oraz podkiadki i krążki z słomy, лыка, wiór i tym podobnych materiałów roślinnych, także bielone lub barwione

Uw. 4. (1.) do Nru 285. należy zmienić w sposób następujący:

Do kartonów przednich (używanych na bilety wizytowe, pocztówki i widokówki, na kartonaże do celów fotografii i tym podobnych) należą tak pojedyncze lub prasowane kartony, grube papiery, które jako takie opuszczają maszynę papierniczą (kartony maszynowe), jak i lepione (zlepione z papieru) kartony. Pojedyncze przednie kartony wyrabia się zawsze z bielonego włókna i są one wskutek tego w regule białe lub mają jasne, delikatne odcienia barw. Kartony tego rodzaju na fotografie należy także wtedy odprawiać jako kartony przednie, jeżeli mają ciemne zabarwienie. Kartony zlepione składają się z arkuszy papieru (także papieru pakunkowego), nalepionych jeden na drugim, albo z wkładek z papieru późniejszej jakości i z naklejonego na nim papieru większej wartości, z wyjątkiem papieru złotego i srebrnego. W obrocie umownym podpadają pod Nr. 285 c 2 tektury wszelkiego rodzaju, powleczone potem z jednej strony lub z obu stron farbą itd. (z wyjątkiem tektury malarskiej, patrz Nr. 289.), miorowane, z wylakierowaniami i wydrukowaniami liniami lub innymi wzorami, albo na których powierzchnii wyciśnięto zapomocą prasowania desenie. Odcisków piśniaka drucianego lub piśni znaczącej nie należy uważać za prasowanie.

W uw. 4. do Nru 289. należy skreślić zdanie końcowe „Pojedyncze odprawiać.“ i wstawić natomiast następującą osnowę:

Są one zawsze zrobione z bielonych włókien, dlatego są z reguły białe lub mają jasne, delikatne odcienia barw; jeżeli ważą mniej niż 160 g, licząc według metra kwadratowego, należy je odprawiać według Nru 296.

W ustępie 1. uw. 5. do uw. ogólnej 2. a do klasy XXXVIII. należy po pierwszym zdaniu dodać:

Natomiast nie należy uwzględniać przy taryfowaniu powłoki z grafitu, pozostającej po wyjęciu surowego odlewu z formy dla odlewu.

Zdanie drugie ustępu 2. uw. 6. do Nru. 461. „Natomiast należy — traktować.“ ma opiewać:

Natomiast należy czesać na podkładkach drewnianych o przekroju odcinka koła, pokrycia, dające się zdejmować, szyny dla czesadeł i walki iglaste traktować jako części składowe maszyn według klasy XL.

Następujący odsyłacz:

Patrz także szyny dla czesaideł przy Nrze 467. należy skreślić a wstawić natomiast:

Patrz także ustęp ostatni uw. og. 11. do klasy XL.

Ustęp 2. uw. 1. do Nru 467. („Jak zgrzebla — traktować.“) należy skreślić.

Na końcu uw. 1. do Nru 467. należy zamieścić następujący odsyłacz:

Pokrycia. dające się zdejmować, szyny dla czesaideł i walki iglaste patrz uw. 6., ustęp 2., do Nru 461. i uw. og. 11., ustęp ostatni, do klasy XL.

Ustęp ostatni uw. og. 11. do klasy XL. należy skreślić a natomiast wstawić:

Czesaideła na podkładkach drewnianych o przekroju odcinka koła (jakich używa się jako pokrycia bębnowych głównych przygotowawczych maszyn przedzalnicznych), pokrycia dające się zdejmować (t. j. pokrycia walców do zbierania kłaków przy czesarkach i zgrzeblarkach, składające się z silnego pasa, obitego blachą stalową i zaopatrzonego kolankowato zagięte ćwieczki), szyny dla czesaideł (Fallers) przy maszynach przygotowawczych dla lnu i czesarkach wełny (składające się z prętów stalowych — także z deszczułkami drewnianymi, pokrytymi blachą mosiężną — z wsadzonymi zębami grzebieni) i walce iglaste do froterek (wydrążone walce mosiężne, na zewnętrznej stronie pokrywy wysadzone gęsto zębami) należy jako części składowe maszyn traktować według klasy XL.

Patrz także ustęp 2. uw. 6. do Nru 461.

W uw. 2. a do Nru 637. należy w wierszu piątym przekreślić słowo „grubo“ a w wierszu przedostatnim ustępu 1. uw. 3. do tego numeru dodane słowa „lub w postaci proszku drobnoziarnistego“.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Zaleski wlr.

Schuster wlr.

Zenker wlr.

52.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 31. marca 1913,

dotyczące zaprowadzenia austriackich ustaw o ochronie marek w c. i k. sądach konsularnych oraz rozszerzenia jurysdykcji sądów konsularnych przez upoważnienie ich do samodzielnego orzecznictwa w sprawach o występki przeciw tym ustawom.

W porozumieniu z królewsko-węgierskim Rządem i po zniesieniu się z wspólnym Ministrem

spraw zewnętrznych, na zasadzie §§ 9. i 10. ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136, o wykonywaniu sądownictwa konsularnego, której moc obowiązującą przedłużono ustawą z dnia 27. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 40 z roku 1912, uznaje się niniejszem wyraźnie ustawę z dnia 6. stycznia 1890, Dz. u. p. Nr. 19, o ochronie marek, łącznie z nowelą z dnia 30. lipca 1895, Dz. u. p. Nr. 108, odnośnie do obywateli austriackich za obowiązującą w sądach konsularnych, wyposażonych w pełną jurysdykcję, a zarazem rozszerza się jurysdykcję tych sądów konsularnych na zasadzie § 2. ustawy o jurysdykcji konsularnej w ten sposób, że upoważnia się te sądy do postępowania przy karnosądowym ściganiu i karaniu występków przeciw ustawom o ochronie marek całkiem taksamo, jak gdyby chodziło tu o przekroczenia.

Sąd wyższy konsularny w Konstantynopolu ma wykonywać w tym względzie sądownictwo w drugiej instancji.

Marki, które obywatele austriacy chcą poddać ochronie dla swych przedsiębiorstw, położonych w okręgu sądu konsularnego, należy zgłaszać w Izbie handlowej i przemysłowej w Wiedniu, przedkładając dowód obywatelstwa austriackiego składającego marki oraz posiadania przedsiębiorstwa w okręgu sądu konsularnego, tudzież przestrzegając innych przepisów ustaw o ochronie marek.

Ochronę ze strony sądów konsularnych przeciw naruszeniom marek, popełnianym w okręgu konsularnym przez obywateli austriackich, zapewnia się obywatelom państw obcych tylko pod warunkiem wzajemności, którą określają osobne układy z temi państwami.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1. lipca 1913.

Równocześnie traci moc obowiązującą jako bezprzedmiotowe rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 20. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 252, dotyczące wprowadzenia austriackich ustaw o ochronie marek w c. i k. Sądzie konsularnym w Tangerze (Marokko) oraz rozszerzenia jurysdykcji tegoż Sądu przez upoważnienie go do samodzielnego orzecznictwa w sprawach o występki przeciw wspomnianym ustawom.

Stürgkh wlr.

Georgi wlr.

Hohenburger wlr.

Zaleski wlr.

Heinold wlr.

Forster wlr.

Hussarek wlr.

Trnka wlr.

Długosz wlr.

Schuster wlr.

Zenker wlr.

